

Είμαστε συνειδητά ενάντια και πετάμε κόντρα

"Μη μας γάρουν την ψυχή
οι θρόνες
οι υποσχέσεις για ευδαιμονία
οι άδειες ειδήσεις
τα περιτυλιγμένα
οι γνωστές διαδρομές.
Μην αρλώσουν την ψυχή μας
οι στρατιές
οι κατασκευασμένοι εχθροί
οι μονόλογοι των αρρακτικών
ο φόβος του άλλου
η ασφάλεια της παραίτησης."

Αυτώνης Σ.

Γρυλίζουν τα αρπακτικά της εξουσίας, βενιζέλοι, σαμαράδες, κουβέληδες και οι λακέδες τους: "εστίες ανομίας", "ορμητήρια κουκουλοφόρων", "δυνάμεις του χάους", "ακραία πολιτική βία" και λοιπά. Εύπεπη ρητορική για τους προβατοποιημένους ψηφοφόρους και τους καναπεδιασμένους τηλεθεατές, θολός και αόριστος λόγος σερβιρισμένος με εικόνες άδειων μπουκαλιών, πάνοπλων μπάτσων και διανθισμένος με μπόλικη δημοσιογραφική αλπετία - κινδυνολογία.

Και χτυπάνε τις καταλήψεις

Κραυγάζει ο ιεροκύρκας της "μυθικής ανοχής" Δένδιας ότι "δεν γίνεται να ανακοπεί η πορεία της ανάκαμψης της χώρας". Εμείς θα αναρωτηθούμε προς τα πού; Και θα απαντήσουμε κιόλας: στην καπιταλιστική έρημο, στα νεοφιλελεύθερα οράματα των ντόπιων και υπερεθνικών αφεντικών, στον παράδεισο ανάπτυξης του κεφαλαίου στις πλάτες μας (όπως πάντα), στη βίαιη φτωχοποίηση ολόκληρων πληθυσμών, στην ολοένα και αυξανόμενη ένταση των κοινωνικών αποκλεισμών, στη λεηλασία της φύσης, στον έλεγχο κάθε πτυχής της καθημερινής ζωής. Συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές που ισχύουν στο σήμερα και βρίσκουν απέναντί τους κοινωνικά αναχώματα.

Και χτυπάνε τους κοινωνικούς αγώνες και τις καταλήψεις

Οι υπηρέτες του κεφαλαίου οραματίζονται πόλεις-φυλακές με συγκεκριμένες διαδρομές για τους άβουλους υπηκόους: σπιτάκι - δουλειά - τηλεόραση - κατανάλωση - σπιτάκι - και πάλι δουλειά. Στην μητρόπολη όλα πρέπει να κινούνται βάσει του χρήματος, της κατανάλωσης, της εξατομίκευσης, όλα πλήρως ομαλά και ελεγχόμενα. Ό,τι δεν μιλάει την γλώσσα του κέρδους και της εξουσίας, ό,τι αποτελεί εστία αντίστασης στους σχεδιασμούς τους, ό,τι προτάσσει μια άλλη κουλτούρα από την κυρίαρχη, αυτή του αυτοκαθορισμού και του συλλογικού αγώνα πρέπει να το αφανίσουν. Χώροι ορατοί, γεωγραφικά προσδιορισμένοι και ανοικτοί για όλους δεν πρέπει να υπάρχουν γιατί η ίδια η ύπαρξή τους αμφισβητεί τις υπάρχουσες νόρμες ζωής.

Και χτυπάνε τα αυτοοργανωμένα ραδιόφωνα, τις τυπογραφικές κολληκτίβες, τους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και τις καταλήψεις

"Ανάπτυξη" ουρλιάζουν οι καμίνηδες, τα μικρά και μεγάλα αφεντικά και τους τρέχουν τα σάλια μπροστά στα οικονομικά οφέλη τους. Θέλουν πόλεις με καλογουλισμένα, αποστειρωμένα εμπορικά κέντρα να κατακλύζονται από πλούσιους τουρίστες και ντόπιους νεόπλουτους, πρωμοδοτούμενους της κρίσης. Με τους φτωχούς, τους εξαθλιωμένους, τους διαφορετικούς να είναι αποκλεισμένοι απ' αυτά, να μην προσβάλλουν την αισθητική των καταναλωτών. Οι φτωχοί να είναι απομονωμένοι στις φυλακές και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ή εξόριστοι σε γκέτο υπό το άγρυπνο βλέμμα της αστυνομίας και τη συνεχή απειλή των γκλομπ της.

Και χτυπάνε τους φτωχούς, τις άστεγες, τους μετανάστες, τις τοξικομανείς

Η καπιταλιστική ομαλότητα έχει τη βοή του καταναλωτικού πλήθους αλλά και τη σιωπή του νεκροταφείου. Τα συνθήματα, οι μελωδίες και οι χειρονομίες του αγώνα για μια καλύτερη ζωή δεν γίνεται να βραχυκυκλώνουν τα κέρδη των αφεντικών και να βάζουν σε σκέψη τους σύγχρονους είλωτες.

Σκέψεις ανατροπής της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων. “Όχι”, φωνάζουν οι μπάτσοι και οι δημοσιογράφοι “αυτοί δεν είναι επαναστάτες, είναι επαγγελματίες μπαχαλάκηδες, γνωστοί-άγνωστοι, πράκτορες σκοτεινών δυνάμεων, καρεκλοκένταυροι συνδικαλιστές, οργανωμένες μαφίες, βολεμένοι φοιτητές, κουκουλοφόροι, ακραία μειοψηφία. Έχουμε ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και ΝΟΜΟΥΣ”.

Και χτυπάνε τις διαδηλώσεις, τα κέντρα αγώνα, τις καταλήψεις δημοσίων κτηρίων

Μας έχουν καταδικάσει σε μια ρουτινιάρικη και μίζερη επιβίωση, που φτύνουμε αίμα στα κάτεργα της μισθωτής εργασίας ή βιώνουμε την αβεβαιότητα της ανεργίας, μ' αυτές τις δύο καταστάσεις συνεχώς να εναλλάσσονται. Μας κερνάνε θάνατο στα ράτζα των νοσοκομείων ή στην απομόνωση των διαμερισμάτων-κλουβιών. Οι κυρίαρχοι τρομοκρατούνται με την ιδέα ότι η πλέμπα θα ξεσηκωθεί και θα τους στείλει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Και χτυπάνε τους ταξικούς αγώνες, τις απεργίες, την αυτοοργάνωση των εργατών

Ζούμε σε χαλεπούς καιρούς με τους όρους διαβίωσής μας να πάνε από το κακό στο χειρότερο με την οργή να συσσωρεύεται και να αναζητά διόδους εκτόνωσης. Οι αφέντες προσφέρουν απλόχερα εξιλαστήρια θύματα στους σύγχρονους δούλους, αρκεί να μην κοιτάζουν ψηλά, στους από πάνω αυτού του κόσμου. Μπολιάζουν την κοινωνία με φόβο και μαζικές νευρώσεις ενώ την ταΐζουν με πατρίδες, εθνικούς στόχους, εθνικές μάχες και μπόλικη δημοκρατία. Οι δούλοι είναι έτοιμοι να κατασπαράξουν και να κανιβαλίσουν ο ένας τον άλλον, τους βαφτισμένους από την γεμπελίστικη προπαγάνδα “εχθρούς” τους.

Και χτυπάνε τους μετανάστες, τις οροθετικές πόρνες, τις τσιγγάνες, τους μικροπωλητές, τους διαδηλωτές/-ριες, τους αναρχικούς/-ές, τους/τις καταληψίες.

Αλλά δεν είμαστε μόνοι και μόνες και δεν πέφτουμε !

Αυτό που πρέπει να καταλάβει ο καθένας και η καθεμία σε σχέση με τα τελευταία γεγονότα των αστυνομικών εισβολών στις καταλήψεις Villa Amalias και Σκαραμαγκά, στα στέκια της ΑΣΟΕΕ, στην κατάληψη των γραφείων της ΔΗΜ.ΑΡ., την αιχμαλωσία του τυπογραφείου της κολλεκτίβας Rotta και του πομπού του ραδιοφωνικού σταθμού 98 fm, τις εκατοντάδες ποινικές διώξεις με βαρύτατες (και ατεκμηρίωτες) κατηγορίες εναντίον αγωνιστών-στριών είναι ότι εντάσσονται σε μια συνολική στρατηγική του καθεστώτος. Μια κατασταλτική μακροχρόνια στρατηγική που στοχεύει με ιδεολογικούς και υλικούς όρους τους ριζοσπαστικούς αγώνες και οτιδήποτε δεν διαμεσολαβείται και ελέγχεται από το κράτος και τις καπιταλιστικές σχέσεις. Είναι χρέος λοιπόν, αυτών που αντιλαμβάνονται τη λεηλασία των ζώων τους και θέλουν να αντισταθούν, να υπερασπιστούν τις καταλήψεις, τους αυτοοργανωμένους χώρους και τις κινηματικές υποδομές. Ο καθένας από το μετερίζι του, ο καθένας με τη θέση μάχης που του αναλογεί.

Εμείς μοιραζόμαστε το όραμα του Μεγάλου Σπιτιού όπου όλες οι επιθυμίες πραγματοποιούνται, όπου διαφορετικές εκφράσεις του εαυτού μας ενώνονται για ένα σκοπό. Είμαστε κομμάτι του άτυπου δικτύου των αυτοοργανωμένων χώρων και όλου αυτού του κόσμου που λέξεις και έννοιες όπως ελευθερία, αλληλεγγύη, αντιεραρχία, δικαιοσύνη, συντροφικότητα, κοινότητα, αυτοοργάνωση, ανιδιοτέλεια, αυτενέργεια, συνείδηση, αγώνας δεν είναι λόγια του αέρα, ευχολόγια κενά νοήματος, αλλά εκφράζουν την κοσμοθεωρία του, τον αξιακό του κώδικα που πραγματώνεται καθημερινά ορίζοντας την ίδια του την ύπαρξη. Αυτή ακριβώς η ύπαρξή μας σαν αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα και η τάση διάχυσης των προταγμάτων και των πρακτικών μας στον κοινωνικό ιστό είναι που τρομοκρατεί τους κρατούντες.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στους 92 συλληφθέντες της ανακατάληψης της Villa Amalias

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους/στις 15 συντρόφους/-ισσες που αντιμετωπίζουν κατηγορίες μετά τις εισβολές της αστυνομίας στη Villa Amalias και την κατάληψη Σκαραμαγκά και στους 16 μετανάστες μικροπωλητές που συνειληφθήσαν κατά την εισβολή στην ΑΣΟΕΕ

Κάτω τα χέρια από τις καταλήψεις, τους αυτοοργανωμένους χώρους και τις κινηματικές υποδομές

Οι κατασταλτικές επιχειρήσεις είναι το έναυσμα για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση που θα σαρώσει κράτος και κεφάλαιο

